

Det har jo været en helt bevidst politik i langt de fleste amter, at man har forsøgt at hjælpe de psykiatriske patienter til at bo i almindelige boligområder sammen med andre almindelige mennesker, men selvfølgelig med en socialpædagogisk og psykiatrisk opbakning til det at bo ude. Den viden, jeg har om det psykiatriske område, er, at der ikke er skåret ned på områderne ude i amterne. Tværtimod har man brugt mange penge på at sikre bedre boligmuligheder for de psykiatriske patienter frem for de store psykiatriske hospitalssengeafdelinger, som man havde tidligere, og derfor er det grundlag, som hr. Keld Albrechtsen her fremstiller, ikke korrekt til at føre den her diskussion på, men jeg er enig i, at man skal være opmærksom på, at der kan være problemer, også med psykiatriske patienter.

Derfor tror jeg også, at det er utrolig vigtigt, at boligklagenævnet får en, der er sagkyndig inden for sociale forhold, så man kan koble over til de sociale myndigheder og også til de psykiatriske myndigheder med henblik på den nødvendige hjælp til de mennesker, som hr. Keld Albrechtsen specielt omtaler her.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg har også bedt om en kort bemærkning for at sikre, at diskussionen får den rigtige retning. Jeg tror også, hr. Keld Albrechtsen er enig i, at vi står med et meget sammensat problem, hvor det altid kan være farligt at pille en gruppe ud og sige, at det er den gruppe, der specielt laver problemer.

Jeg vil slet ikke underkende, at det forhold, at vi har afinstitutionaliseret dele af det sociale område i en årrække, både når vi taler om folk med sindslidelser, når vi taler om de psykisk handicappede, om evnesvage, når vi taler om ældre, som vi også tidligere har sendt langt væk, hvis de var senildemente, betyder, at det alle sammen er grupper, vi i dag har lige midt imellem os i vores boligområder.

Det synes jeg er en god udvikling, fordi det tvinger os til at kigge hinanden i øjnene og sige: Hvad stiller vi op med det?

Pointen er, at vi også havde et problem for nogle år siden, men dengang sendte vi det bare så langt væk, at det var fuldstændig usynligt for os alle sammen, men det forhindrer ikke, at hr. Keld Albrechtsen har ret i den principielle påstand om, at vi jo ikke dermed er færdige.

Det, der mangler, er at få psykiatrien til at hænge bedre sammen, og det er, når vi skal diskutere de kommende forslag, at få bygget så mange boliger, at både de psykisk handicappede og de sindslidende får deres del af den nye kvote. Indtil nu har situationen jo været den, at der har været så stort løb på den begrænsede mængde af boliger til ældre og handicappede, at de stort set alle er udnyttet af ældre. Jeg vil bare gerne understrege det her, så det ikke er en enkelt gruppe, der står med skylden for, at der er problemer i vores boligområde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er ked af, at fru Sonja Mikkelsen kommer til at fordreje mine synspunkter en lille smule. Hvis jeg fik formuleret mig, så det kunne forstås som en kritik af psykiatriske patienter, beklager jeg det dybt.

Jeg ønskede tværtimod at påpege, at disse mennesker er blevet bragt i en ulykkelig situation, som så samtidig også i mange tilfælde skaber problemer for deres naboer, og det er de blevet, fordi de ikke har fået den opbakning. Jeg ved ikke, hvor pengene er forsvundet hen ude i amterne og kommunerne, de er vel forsvundet i de sparekataloger, som man sidder og laver. Jeg ved det ikke. Jeg kan bare se ude i det boligområde, hvor jeg selv bor, at det i hvert fald har taget mange år, før de første ganske små midler til opbakning af patienterne overhovedet begynder at nå ud i områderne. Det kan jeg bare konstatere.

Men hvor midlerne så i øvrigt er forsvundet hen undervejs, kan fru Sonja Mikkelsen sandsynligvis bedre redegøre for, end jeg kan. De når i hvert fald ikke ud i området, så meget kan jeg sige.

Så vil jeg da sige, at boligministeren via byudvalgsarbejdet har været med til at forsøge på at tilføre nogle midler til sociale aktiviteter i områderne, som også kan være med til at afbøde nogle af disse problemer. Jeg er meget glad for, at der fra regeringens side er opmærksomhed om disse spørgsmål, så jeg skal da gerne glæde fru Sonja Mikkelsen med at sige, at det ikke er alle myndigheder, der konsekvent og hele tiden har svigtet i den her sag.

Men jeg kan ikke trække min kritik af amterne og kommunerne tilbage, det kan jeg desværre ikke, fordi jeg kan se ude, hvor jeg selv bor, at vi har problemet, og at den kommunale og amtskommunale indsats går alt, alt for lang-